

Interview med tidligere medlem af Peoples Temple

5 *Nedenstående tekst er et uddrag fra et interview med Brandon Jackson, som var med i Peoples Temple fra 1968-1978. Brandon flygtede fra Jonestown et par måneder inden 906 mennesker døde af cyanid-forgiftning. Interviewet er lavet af journalisten Peter Lewis og udgivet i US Weekly i 2002. Oversat til dansk af Torben Hammersholt.*

Lewis: Hvorfor blev du medlem af Peoples Temple?

10 Brandon: "I 1968 var jeg 18 år gammel. Jeg havde ikke noget arbejde og savnede et fællesskab. Jeg var også ret sur over den måde, vores samfund fungerede på. Som sort oplevede jeg forskelsbehandling og racisme. Fra en ven havde jeg hørt, at Jim Jones var noget helt særligt, så jeg besluttede mig for at tage til en af deres gudstjenester."

Lewis: Hvordan var det at gå til gudstjeneste i Peoples Temple?

15 Brandon: "Jeg er opvokset i et kristent hjem, men gudstjenesten i Peoples Temple var helt anderledes, end hvad jeg var vant til. Det var en blandet menighed med både sorte og hvide, og der var sang, dans og tungetale. Jim Jones var en meget god taler. Han lagde meget vægt på den kristne etik og de første apostle og talte om, at det er vigtigt at etablere 'paradis på jord'. Han ville ændre vores samfund til det bedre og talte også positivt om socialisme. Der var også flere i vores menighed, som troede på reinkarnation, og det samme gjorde Jim Jones. Han talte bl.a. om, at han havde været Buddha i et tidligere liv.

20 Og så var der helbredelserne. Jim Jones havde nogle helt særlige evner. Han vidste private ting om folk, og han kunne helbrede folk fra kræft. En gang fik han en pige til at løbe rundt, selvom hun dagen forinden havde brækket benet. Det var først senere, da jeg gik ud af Peoples Temple, at jeg fandt ud af, at meget af det var det rene fup.

25 Men gudstjenesterne var fantastiske. Der var sang og dans, og folk følte sig som del af et meget stærkt fællesskab"

Lewis: Hvad lavede du i Peoples Temple?

30 Brandon: "Jeg levede i et bofællesskab sammen med andre fra Peoples Temple. Vi havde forskellige jobs, jeg var tømrer, og vi donerede vores løn til Templet, så pengene kunne bruges til at hjælpe de fattige. I vores fritid hjalp vi folk, som havde brug for hjælp. Det var nogle fantastiske mennesker, som jeg boede sammen med. De havde hjertet på rette sted og ville gerne skabe en bedre verden."

35

Lewis: Skete der en udvikling med Jim Jones, mens du var medlem af Peoples Temple?

5 Brandon: "Ja. Mange mente jo, at Jim Jones var noget helt særligt, nogle mente endda, at han var sendt af Gud, og at han havde den guddommelige sandhed. Men jeg tror, at al den tilbedelse og magt steg Jim Jones til hovedet. Han ville gerne kontrollere alting, og da Planlægningskommisionen blev indført, var der nogle som fik bank, hvis de brød reglerne.

10 Jim blev også mere paranoid med årene. Han var sikker på, at CIA holdt øje med os, og at regeringen var ude på at lukke os ned. Vi begyndte som gruppe at lukke os mere og mere om os selv og se på omverdenen, som nogle der var imod os. Det blev 'os' mod 'dem'. Det blev bare bekræftet, da der begyndte at komme kritiske historier om Peoples Temple i medierne. Journalisterne havde talt med tidligere medlemmer, og jeg tror, det havde indflydelse på, at vi alle sammen meget hurtigt skulle til Guyana."

Lewis: Hvordan var det at leve i Jonestown?

15 Brandon: Det var benhårdt arbejde med ikke særlig meget søvn, men ideologien var god. Vi ejede ikke noget selv, men gav det til fællesskabet. Og vi arbejdede også alle sammen for fællesskabet. Der var ingen kirke, og Jim Jones forbød os at medbringe en bibel. Det skulle jeg lige vænne mig til, men det vigtigste for mig var fællesskabet og det at skabe et lige samfund, hvor alle ejede lige meget. Jeg har haft mange gode stunder i Jonestown.

20 Men problemet var, at Jim Jones blev mere og mere kontrollerende. Vi havde ikke selv vores pas, og han bestemte, om vi kunne rejse eller ej. Man kunne få en straf for selv det mindste brud på reglerne. Hvis man fx havde plukket en frugt og spist den, fik man som straf det mest hårde arbejde i et par uger. Og så var det svært at skaffe mad nok, så jeg gik tit sulten i seng.

25 Vi levede også med den konstante frygt, at enten Guyanas hær eller CIA ville angribe os. Det gentog Jim Jones igen og igen, men han var tydeligvis påvirket af stoffer. Og så begyndte han at tale om 'revolutionært selvmord'. Det blev til sidst for meget for mig, så jeg flygtede.

Lewis: Hvordan har du det i dag med at have været medlem af Peoples Temple?

30 Brandon: "Det er forbundet med en stor sorg. Jeg mistede mange gode venner. Det er frygteligt at tænke på, hvordan godhjertede mennesker kan ende med at gøre noget så forfærdeligt.